

DO ZADNJEGA UTRIPA V SLUŽBI DOMOVINE

V petek zvečer smo nenadoma onemeli, presunjeni od žalostne radijske vesti, da je okoli 18. ure popoldne umrl v Parizu predsednik Zvezne ljud. skupščine tovariš Moša Pijade. Okoli 13. ure popoldne je prispel s posebnim francoskim letalom iz Londona, kjer se je mudil na čelu jugoslovanske parlamentarne delegacije v Parizu. Svoji soprogi je že pred tem potožil, da je utrujen, vendar je še veskozi opravljal svoje državniško delo. Ko so šli ostali člani delegacije ogledovat

Pariz, se je Moša umaknil v svojo sobo. Okoli pol šeste ure je dobil prvi srčni napad. Jugoslovanski veleposlanik v Franciji dr. Aleš Bebler je takoj poklical zdravnika, vendar je veliki revolucionar Moša, še preden je zdravnik prišel, ob 18. uri izdihnil, zadet od srčne kapi. Naš veleposlanik in soproga tovariša Pijada sta bila veskozi pri njem.

Vest o smrti Moše Pijade se je hitro razširila v jugoslovanski koloniji po Parizu in dru-

god. Komaj pol ure kasneje so se zbrali pred rezidenco jugoslovan. veleposlaništva mnogi člani poslaništva, parlamentarne delegacije in drugi. Po izjavah obeh pariških kardiologov je nastala nagla smrt Moše Pijade predvsem zaradi izrednega telesnega napora v zadnjih mesecih. Zdravniki mu niso mogli zaradi naglega napada nuditi pomoči in je nesreča nastopila v nekaj minutah. Posmrtno ostanke pokojnika so s posebnim jugoslovanskim letalom prepeljali v Beograd.

GLAS GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETO X. ŠT. 22 — CENA DIN

KRANJ, 18. MARCA 1957

VELIKI REVOLUCIONAR MOŠA PIJADE UMRL

S smrtjo predsednika Zvezne ljudske skupščine Moše Pijada so jugoslovanski narodi izgubili enega največjih sinov, neustrašnega borca, revolucionarja, komunisto, državnika, politika, človeka, ki smo mu vedno tako radi prisluhnili.

Pokojni Moša Pijade je bil rojen 4. januarja 1890. leta v Beogradu. Sedem in trideset let je bil član Komunistične partije Jugoslavije. Njegovo življenje je bilo veskozi najtesneje povezano z bojem naše Komunistične partije in vseh delovnih množic za socialno in narodno osvoboditev.

V svoji mladosti je študiral slikarstvo v Beogradu, Münchenu in Parizu. Ze leta 1910 se je začel ukvarjati z novinarstvom. Kmalu po prvi svetovni vojni leta 1919 je začel v Beogradu izdajati dnevnik „Slobodna reč“, ki je bil poleg komunističnega tiska najnaprednejše glasilo v stari Jugoslaviji. Leto dni kasneje je sodeloval v centralnem partijskem glasilu „Radničke novine“, leta 1920 pa je postal tudi sekretar partijske organizacije „Dunav“ v Beogradu.

Po aretaciji izvršnega odbora Komunistične partije Jugoslavije leta 1921 je pokojni Moša prišel v izvršni odbor KPJ. Leto dni kasneje je zastopal KPJ na II. konferenci balkanske komunistične federacije v Sofiji. Leta 1921 je morala Partija preiti v ilegalo. Pri tem je vztrajno izpopolnjevala ilegalne, pa tudi legalne oblike dela. Tako je bila leta 1923 osnovana Delavska Partija Jugoslavije, v kateri je bil Moša Pijade najaktivnejši organizator. Urejeval je tudi časopis „Radnik“, kasneje pa „Okovani radnik“. Ko je bil ta časopis, in tudi Neodvisna delavska partija, prepovedan, mu je bila zaupana organizacija ilegalnega tiska v Beogradu. V tej tiskarni so tiskali tudi „Komunista“ kot ilegalno glasilo KPJ. Ko je policija v februarju 1925 to tiskarno izsledila, so pokojnega Mošo Pijado aretirali in obsodili na 12 let težke ječe. Večidel teh 12 let je Moša Pijade prebil v kaznilnici v Sremski Mitrovici, leta 1934 pa so ga s skupino komunistov obsodili še na dve leti težke ječe zaradi politične dejavnosti in nenehnih bojov, ki so jih vodili komunisti v kaznilnicah. Centralni komite Partije je imenoval Mošo za svojega zastopnika v kaznilnici. Tu je predaval v mnogih tečajih in poučeval mlajše tovariše, kako je treba delati za Partijo, jim pomagal in jih seznanjal z marksizmom in leninizmom. V ječi je Moša Pijade prevedel tudi največje

delo marksizma „Kapital“. Razen tega je prevedel tudi druga važna dela znanstvenega marksizma „Komunistični manifest“, „Bedo filozofije“ in uvod v delo „Kritika politične ekonomije“.

Leta 1939 je Moša Pijade po štirinajstih letih zapora in trpljenja prišel v Beograd in začel spet aktivno delati v Partiji. Ze januarja 1940 ga je policija ponovno aretirala. Ognali so ga v koncentracijsko taborišče v Bileće, kjer je bil do aprila 1940. V februarju naslednjega leta so ga znova aretirali in izpustili šele dva dni pred fašističnim napadom na Jugoslavijo. Na V. državni konferenci je bil Moša Pijade izvoljen za člana Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije. Po vdoru okupatorja v Jugoslavijo je bil pokojni Moša organizator vstaje v Črni gori in je sodeloval v julijskem uporu. Pozneje je prešel v Vrhovni štab. Izredna njegova zasluga je tudi pri ustanavljanju ljudskih odborov in organiziranju zaledja. Aktivno je sodeloval pri ustvarjanju AVNOJ in je bil na II. zasedanju v Jajcu izvoljen za podpredsednika tega prvega predstavniškega telesa nove Jugoslavije. Avgusta 1944 je odšel v Moskvo, od koder se je vrnil 7. novembra istega leta. Od tedaj dalje je delal v zakonodajstvu. V ustavodajni skupščini je bil predsednik ustavodajnega odbora, za tem predsednik zakonodajnega odbora Ljudske skupščine Srbije in podpredsednik Prezidija ljudske skupščine Jugoslavije. Kot član jugoslovanske delegacije je 1946. leta sodeloval na mirovni konferenci v Parizu. Zlasti velike pa so njegove zasluge pri izgradnji ustavnega in pravnega sistema FLRJ.

Na V. kongresu Komunistične partije Jugoslavije leta 1948 je bil tov. Moša Pijade izvoljen za člana Politburoja CK KPJ. Razen državnih funkcij in funkcij, ki jih je opravljal v političnih in družbenih organizacijah, je bil pokojni Pijade tudi vodja jugoslovanske parlamentarne delegacije, ki je leta 1951 obiskala Veliko Britanijo in Francijo. Leto dni kasneje je vodil parlamentarno delegacijo v Grčijo, 1955. leta v Bolgarijo in leto dni kasneje še v Zahodno Nemčijo. Na VI. kongresu je bil ponovno izvoljen za člana Izvršnega komiteja CK ZKJ, za predsednika Zvezne ljudske skupščine pa je bil izvoljen 28. januarja 1954. Razen tega je bil član predsedstva Zveznega odbora SZDL, Centralnega odbora Zveze borcev, redni član Srbske aka-

demije znanosti, Združenja novinarjev Jugoslavije, Združenja likovnih umetnikov.

Za svoje nesebično in požrtvovalno delo v korist vsega delovnega ljudstva, za svoje zasluge v narodnoosvobodilni borbi in za izredno veliko delo pri graditvi socialistične domovine, je dobil številna priznanja: Red narodnega heroja, Red junaka socialističnega dela, Red Bratstva in enotnosti, Partizansko zvezdo, odlikovanje „Zasluge za narod“ in druga odlikovanja.

S smrtjo tovariša Moše Pijada smo izgubili enega izmed največjih sinov naše socialistične domovine, delavski razred in delovno ljudstvo sta izgubila svojega prvoborca, doslednega revolucionarja, priljubljenega tovariša in voditelja — vzornega komunisto. Njegova neustrašnost, vztrajnost, zavest, iniciativnost bodo svetel vzgled vsem današnjim in bodočim rodovom pri graditvi socializma.

Slava tovarišu Moši Pijadu!

IZVRŠNEMU KOMITEJU CENTRALNEGA KOMITEJA ZKJ BEOGRAD

Potrni spričo nenadne smrti velikega sina jugoslovanskih narodov, tovariša Moše Pijada, Vam izražamo v imenu vseh gorenjskih komunistov in vsega gorenjskega prebivalstva globoko sožalje.

Moša Pijade je bil za nas vedno človek — komunist, ki nas je s svojim zgledom plemenitil in navdihoval pri delu za dobrobit domovine in ljudstva, človek, ki se je sleherni trenutek ves razdajal za revolucionarne cilje delavskega razreda in delovnega ljudstva sploh.

Njegovo delo vzbuja v nas neizmerno spoštovanje, saj je v najtežjih dneh pred vojno, med vojno in po njej, znal odločno, neomajno in prepričljivo razvijati in širiti ideje marksizma-leninizma ter se boriti za njihovo čistost.

S svojim zgledom — z besedo in peresom — je ogromno pripomogel h graditvi novih, socialističnih odnosov med ljudmi. Njegov lik bo ostal vedno v nas kot svetel vzgled požrtvovalnosti, doslednosti, borbenosti in humanosti.

OKRAJNI KOMITE ZKS KRANJ

